Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

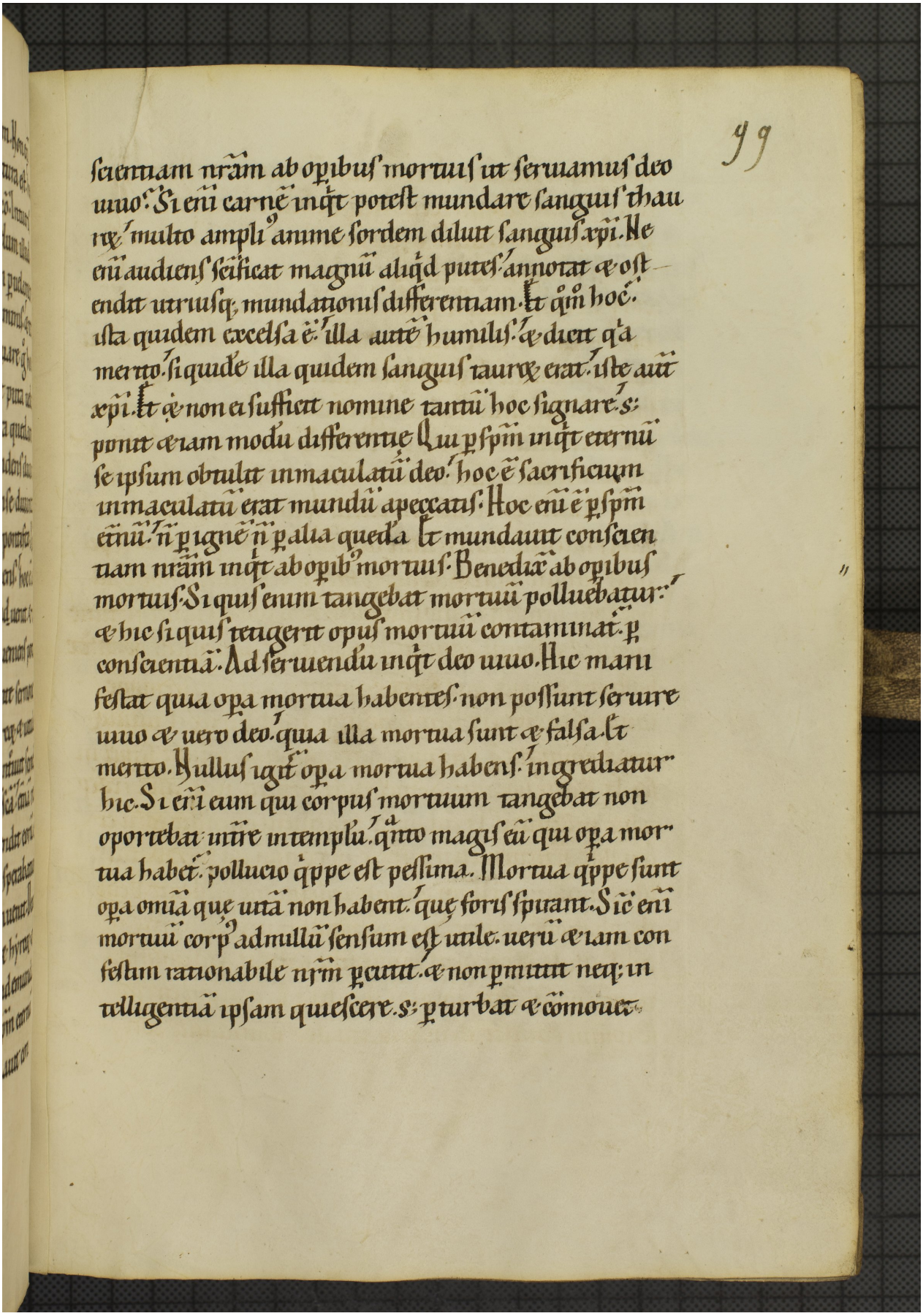

99

scientiam nr̃am ab op̃ibus mortuis ut seruamus deo
uuo. Si enī carnē inq̃t potest mundare sanguis thau
rꝝ multo ampli⁹ anime sordem diluit sanguis xp̃i. Ne
enī audiens scīficat magnū aliq̃d putes annotat & ost
endit utriusq; mundationis differentiam. Et q̃m hoc.
ista quidem excelsa ē. illa aut̃ humilis. & dicit q̃a
merito. si quidē illa quidem sanguis taurꝝ erat. iste aut̃
xp̃i. Et ꝙ non ea sufficit nomine tantū hoc signare. s:
ponit & iam modū differentię Qui p̃ spm̃ inq̃t eternū
se ipsum obtulit immaculatū deo. hoc ē sacrificium
immaculatū erat mundū a peccatis. Hoc enī ē p̃ spm̃
etnū. n̄ p̃ igne n̄ p̃ alia queda Et mundabit conscien
tiam nr̃am inq̃t ab op̃ib⁹ mortuis. Benedix̃ ab op̃ibus
mortuis. Si quis enim tangebat mortuū polluebatur.
& hic si quis tetigerit opus mortuū contaminat. p
conscientiā. Ad seruendū inq̃t deo uuo. Hic mani
festat quia op̃a mortua habentes non possunt seruire
uuo & uero deo. quia illa mortua sunt & falsa. Et
merito. Nullus igit̃ op̃a mortua habens ingrediatur
hic. Si enī eum qui corpus mortuum tangebat non
oportebat intrare in templū. quanto magis eū qui op̃a mor
tua habet. polluto ꝙppe est pessima. Mortua ꝙppe sunt
op̃a omnia que uita non habent. que foris spirant. Sic enī
mortuū corp⁹ ad nullū sensum est utile. uerū & iam con
festim rationabile nr̃m p̃ cutit. & non p̃mittit neq; in
telligentiā ipsam quiescere. s: p̃turbat & cōmouet.